

КОЛЕДАРСКА ПЪСЕНЬ

Ой Коледо, мой Коледо,
въ бѣла риза, въ черна тога,
срѣдъ народъ — дръгливо стадо,
вижъ: роди се млада бога.

Ой Коледо, мой Коледо,
презъ мъглата слънце грѣе,
а на нашата ограда
гарванъ грачи, пѣсень пѣе.

Ой Коледо, мой Коледо,
черна птица ни сполази —
пакъ ли голи, боси, гладни
редомъ братска кръвъ ще газимъ?

Ой Коледо, мой Коледо,
дрѣме Ганьо омърлушенъ,
а лихварьтъ вири глава,
като песъ надъ гнили круши.

Ой Коледо, мой Коледо,
ой народе — братъ поробенъ,
вѣчно ли така ще страдашъ —
срѣдъ неправда, гнетъ и злоба?

Ой Коледо, мой Коледо, —
съсь сърдце студено — глетчеръ,
срѣдъ народъ — дръгливо стадо,
богъ роди се, снощи вечеръ.

(1932)